pielt imod denne Paragraf, saa meget mere som Forholdene paa Færøerne paa ingen Maade berettige til at overføre dem til Anvendelse der oppe. Fattigforsørgelsen paa Færøerne foregaar paa en Maade, der er forskellig fra den her nede. Det synes, at der følger mere Kærlighed og Barmhjertighed med den Hjælp, der ydes paa Færøerne, end her, og at Forholdet mellem den fattige Del af Befolkningen, der nyder Understøttelsen, og den ydende Del af Befolkningen er et rent patriarkalsk. Man maa ikke glemme, at dette Forhold har udviklet sig under den nu bestaaende Fattiglovs Bestemmelser, og jeg har ved at læse disse, ikke kunnet finde en eneste Straffeparagraf. Naar Forholdene have kunnet udvikle sig saa smukt under den nuværende Fattiglov, hvor saadanne Straffebestemmelser ikke eksistere, indser jeg ikke Nytten af nu at give en Lov for Færøerne, der indeholder saadanne Straffebestemmelser. Jeg frygter for, at det kunde gøre Skade, at det gode patriarkalske Forhold, som siges at være til Stede paa Færøerne, vilde blive forstyrret og ødelagt derved, at disse Bestemmelser vilde fremavle Bitterhed i Sindene hos de fattige, fordi de vilde føle det uretfærdige i, at Loven indeholdt saadanne, og at de meget let vilde fremkalde Overmod hos dem, der fik denne Straffemyndighed. Jeg tror derfor, at vi gøre vore Landsmænd paa Færøerne en meget daarlig Tjeneste ved at vedtage Straffebestemmelserne i § 53. Nu kunde man ganske vist sige, at naar denne Paragraf ikke vedtages, kunde man komme i Forlegenhed overfor de mere uregerlige Elementer, der kunne findes blandt de fattige; men det vil ikke være Tilfældet, thi der er en Bestemmelse i § 46, som hjemler Fattigbestyrelsen Ret til at sende de Personer, som ved Uforligelighed, Dovenskab, Drikfældighed eller paa anden Maade virke forstyrrende, til affides liggende Bygder under streng Opsigt. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse maa være et tilstrækkeligt Middel over for de Udskejelser, som saadanne Personer gøre sig skyldige i; thi man maa vel erindre, at det kun er almindelige Forseelser, der kan være Tale om at straffe paa denne Maade. Saasnart saadanne Personer gøre sig skyldige i Forbrydelser, have vi den bestaaende Straffelovgivning mod dem som mod alle andre. Af disse Grunde vil jeg meget anbefale det høje Ting at stemme for det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til § 53.

Th. Nielsen: Da det ærede Medlem, der nys talte, (C. C. Andersen) ikke har stillet Ændringsforslag om, at Betingelserne for Forsørgelsesretten skulle forandres fra 5 til 2 Aar, skal jeg ikke følge ham paa den Vej, men kun bemærke, at dersom det skulde indføres i den almindelige Fattiglovgivning, vilde det sikkert være nødvendigt, at Landet blev inddelt i meget større Fattigdistrikter end nu. Saa maatte man gaa bort fra den nuværende kommunale Ordning paa dette Omraade. Det ærede Medlem vil ogsaa, idet han nævnte, hvad der finder Sted i andre Lande, lægge Mærke til, at f. Eks. navnlig i England er man, efterhaanden som man har forkortet Tiden for Forsørgelsesretten, gaaet over til at inddele Landet i meget store Fattigdistrikter. Skulle vi have det korte Aaremaal som Betingelse for Forsørgelsesret, vil Følgen deraf med smaa Kommuner blive et aldeles utaaleligt og ulideligt Skriveri for Kommunalbestyrelserne, saa jeg tror ikke, det lader sig iværksætte, for ikke at tale om, at Byrden hist og her vil blive aldeles uoverkommelig.

Det er nærmest for at imødegaa det ærede Medlems Betragtninger i Anledning af det Ændringsforslag, han har stillet under Nr. 8 til § 53, at jeg har begæret Ordet. Jeg kan ganske henholde mig til den ærede Ordfører med Hensyn til de almindelige Grunde, som han anførte for at lade § 53 blive staaende, som den er. Det er jo ganske sandt, at den Strid blev allerede udfægtet her ved den almindelige Fattiglovs Behandling. Den ærede Forslagsstiller er jo imidlertid gaaet adskilligt videre her, end man tænkte paa den Gang; thi da vilde dog ingen, heller ikke hans Meningsfæller i Folketinget, gaa videre end at ændre noget ved Paragraffen. Men her gaar han saa vidt, at hele Paragraffen skal udgaa. Nu mente den ærede Forslagsstiller vel, at Tilstanden paa Færøerne er anderledes end i Landets øvrige Kommuner, nemlig mere patriarkalsk, og han var bange for, at dette patriarkalske Forhold skulde blive forstyrret ved Vedtagelsen af slige Bestemmelser som de her foreslaaede. Ja, det er meget muligt, at Forholdet er mere patriarkalsk der; det finder gerne Sted paa Øer; men jeg skal desuden gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man hidtil næppe paa Færøerne har haft en Adskillelse mellem den fri og den tvungne Fattigforsørgelse, idet de i Grunden have været under samme Lovgivning, men at denne Adskillelse vil herefter finde Sted der som andetsteds. Jo mere Civilisationen skrider frem, jo mere bliver det nødvendigt, at der gøres nogen Forskel paa de to Slags Hjælp. Jeg skal sige det ærede Medlem, at jeg har mindre Betænkelighed ved, at der kommer skarpe Straffe-